Universitätsbibliothek Paderborn

Apologia Petri Swauenij Pomerani p[ro] Petro Mosellano p[re]ceptore contra Joannem Cellarium

Swawe, Peter

[Leipzig], [1519]

VD16 S 10333

Petrus Swauenius Pomeran[us] P. Mosellano preceptori. S.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32550

Visual Library

Petrus Swauenius Pomeran⁹ P.
Moſellano preceptori. S.

IAm bienniū: ex quo apud te egi: preceptor chariſſime:
mirū eſt quā acerbe mdlerim quorundā in te clanculatias
ſycophantias. Neqꝫ enī p etatē primū cognoſcere potui: qd quē
admodū apud Homerū Vliſſes ſolus μωλυ inſtruct⁹ oēs Cyr-
ce conatus infregit: ſic tu patiētia tua vnus tot obſtrepentibus
ſufficeres. Tpis aūt ꝓgreſſu et cōuict⁹ tui cōſuetudine: adeo mi-
hi arriſerūt euangelij vba que in bono malū vincendū p̄cipiūt,
vt ampli⁹ angulares illas detractiōes non magnifecerim. Expe-
rientia enī iam didici nō poſſe hui⁹ mundi fretū ſine hmōi tempe-
ſtatib⁹ tranſuadere illos: qui virtutū ſtudio tenerent. potiſſimū
qd idem apud gentiles Socrati accidiſſe ſciebam qui: tametſi
ethnicorū oīm eſſet innocētiſſim⁹: ſuos tamē pſecutores Anitū et
Melitū ſortit⁹ erat. Nec defuit grecorū Menandro ſuus Phile-
mon. quemadmodū nec noſtro Therētio ſuus Lauinius. Et vt
nonnihil ex recentioribus attingam. Seuiūt hodie non ſecus in
magnū illū lr̄aꝝ principē Eraſmū: quā olim fecerūt in Augu-
ſtinū et Hieronymū. Adeo ſemp virtutē incolumē odim⁹: vt nō
abſqꝫ cauſa dixerit ille optimū eſſe non naſci aut natum quā ci-
tiſſime aboleri. Si enī vt quiete agas malis aſſentiris: iam cum
Juda a chriſto audis expedire tibi te natū nō eē. Sin aūt virtutis
viam amplecteris: iam plurib⁹ pſecucionib⁹ quā apud Home
rum Vlyſſes: aut Vergiliū Aeneas: obnoxius es. Quid enī ta
non paſſus es: dum rectis ſtudijs patrocinaris? Certe ſi omīa
recenſere vellem non epiſtolā: ſed volumē expletur⁹ eſſem. Adeo
ſeuitum eſt ab inuidis in illo tantū die in quo oratio tua qua iu-
uentutē ad capeſſenda liguarū ſtudia inuitaſti: primū lucē agno
uit. Alius hereticū: alius famoſi libelli authorē ꝓclamabat. Et
tamē qui quicqꝫ aperte moliret: nemo repiebatur. Sed quead-
modū canes iactum in ſe lapidē mordic⁹ apphendūt. ipm vero
authorē cane peius et angui deuitant. Sic et tum oratio quidem
illa tua varie lacerabat: te aūt qui publice accuſaret: null⁹ erat.
Nunc vero poſtqꝫ in patriā cōtendiſti: adeo receſſum eſt ex an
gulis in quib⁹ ante latrare cōſueuerāt emuli. vt Joānes Cellari⁹
in epiſtola / quā poſt Philippū Melāchthonē amiciſſimū no-

ſtrum de diſputationis ſerie hic iam peracta cōſcripſit: tuā ora
tionē: quā Georgij principis tui et huius Academie noīe de diſ
putandi ratione in ipſo diſputatiōis exordio habuiſti: prelectio=
nē noīare audeat. Quē equidē vt ante hanc notā in tuorū inimi=
corū numero non habui: ita nunc eximere nō debeo ꝓpterea qđ
ſtrennue adeo tuā famā petit vt modo te diſcindat nec p̄ncipis
magnificentiā: cuius noīe tu dixiſti nec huius Academie hono=
rem: ꝑpendat. Sed quā feliciter: teſtat̄ preter rem ipſam et apo
logia noſtra qua te defendim⁹. Certe ipſe nō queſiuiſſem taꝫ im
prouidū rethorem in linguarū ꝓfeſſore: vt ſpe calūniandi alienā
principis magnificentiā lederet: quā oēs alienigene quoqꝫ cele=
brant. Ipſe aūt tametſi/magno honorat⁹ ſtipendio: ſolus inmi
nuit. Et eo quidē grauius. qđ eloquentiā non tantū ex hoc gym
naſio in quo tamē ſemꝑ viguit: ſed tota hac dicione relegare vi
detur: cum te p̄lectorē nolat: quē princeps et magnificus rector
noſter oratoris vocabulo ex oībus eloq̄ntie ſtudioſis maxie dig=
nū cenſuit. Verū recte accidit qđ iuxta vocem euangelicā irriſor
non ſolum ab alijs irrideat̄: ſed et ſeipſum irridenduꝫ p̄buerit.
Quāobrem opus eſſe non iudicaui vt etiam ea riderem: in qui=
bus de Vuittenbergenſib⁹/quid ſentiat: tecte adeo aperit: vt ne
mo non intelligat: niſi qui nihil intelligat. Ipſe eīm nos eo labo
releuauit: quē deberem quidē amicitie noīe doctiſſimis hoīb⁹
ſed ꝓpterea ſuſcipere nolui: qđ ipſos putem hec me ΔΗΜΟΚΡΙΤΙ
ΚΩΤΕΡΟΝ riſuros. Bene vale amiciſſime preceptor et hoc noſtrū
in te ſtudium non vt te dignum ſed vt ab amico animo profec=
tum amice ſuſcipe. Lypſiae noſtrae tertio Id⁹ Auguſti. Anno
poſt chriſtum natum. M. D. 19. A iij

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN